

Sygn. akt IV U 126/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2017r. w S.

odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 stycznia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. R. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2015 r.

Sygn. akt IV U 126/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił A. R. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 14.01.2016r., k. 78 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony A. R., wnosząc o jej uchylenie i zaliczenie jako pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 1.04.1977r. do 31.05.1982r., w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 1.06.1982r. do 31.07.1984r., w (...) Spółdzielni (...) w K. od 5.08.1986r. do 31.10.1990r., w przedsiębiorstwie (...) w okresie od 12.11.1990r. do 15.05.1992r., w przedsiębiorstwie (...) w K. od 15.07.1992r. do 31.07.1995r., w Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) w K. od 1.11.1995r. do 24.01.1997r. i (...) D. i I. P. w S. od 1.02.1997r. do 25.01.2001r. W powołanych zakładach pracy ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony (odwołanie, k. 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 8-10 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. R. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 4 grudnia 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 5 miesięcy i 29 dni okresów składkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono żadnego okresu zatrudnienia wnioskodawcy, bowiem wnioskodawca nie przedłożył stosownych świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a jedynie powołał się na zeznania świadków oraz dokumentację z archiwum, które to dokumenty nie stanowią środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 14 stycznia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 14.01.2016r., k. 78 akt emerytalnych).

Ubezpieczony A. R. był zatrudniony w następujących zakładach pracy:

1. w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w M. od 1.04.1977r. do 31.05.1982r. (5 lat i 2 miesiące) na stanowisku kierowcy;
2. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M. od 1.06.1982r. do 31.07.1984r. (2 lata i 2 miesiące) na stanowisku kierowcy samochodu powyżej 2,5 tony;
3. w (...) Spółdzielni (...) im. (...) w K. od 5.08.1986r. do 31.10.1990r. (4 lata, 2 miesiące i 27 dni) na stanowisku kierowcy samochodu S.;
4. Handel - artykuły spożywcze B. A. w K. od 12.11.1990r. do 15.05.1992r. (1 rok, 6 miesięcy i 4 dni) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego;
5. Handel – Artykuły R. H. B. w K. od 15.07.1992r. do 31.07.1995r. (3 lata i 17 dni) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego;
6. w Przedsiębiorstwie Handlowo-Uslugowym (...) A. G. w K. od 1.11.1995r. do 24.01.1997r. (1 rok, 2 miesiące i 24 dni) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego;
7. (...) w okresie od 1.02.1997r. do 25.01.2001r. (do dnia 31.12.1998r. – 1 rok i 11 miesięcy) na stanowisku kierowcy.

We wskazanych zakładach pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Innych prac wówczas nie wykonywał.

A. R. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, aktach sprawy oraz aktach osobowych ubezpieczonego z okresów zatrudnienia w (...), PHU (...) A. G., (...) Spółdzielni (...) im. (...) w K. oraz w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w M., a także na podstawie zeznań świadków H. B., A. B., Z. K., A. K., H. K. i S. P. oraz zeznań ubezpieczonego A. R., które są spójne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. R. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po

osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymaganą ustawą wiek w dniu 8 września 2015r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 26 lat, 5 miesięcy i 29 dni okresów składkowych, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, że we wszystkich wymienionych w stanie faktycznym zakładach pracy w okresach od 1.04.1977r. do 31.07.1984r., od 5.08.1986r. do 31.10.1990r., od 12.11.1990r. do 15.05.1992r., od 15.07.1992r. do 31.07.1995r., od 1.11.1995r. do 24.01.1997r. oraz od 1.02.1997r. do 31.12.1998r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Potwierdziły to zeznania świadków, w tym również wcześniejszych pracodawców ubezpieczonego. Zeznania te są w pełni wiarygodne i spójne, a także korespondują z zeznaniami ubezpieczonego oraz dokumentami zgromadzonymi w uzyskanych przez Sąd aktach osobowych A. R.. Wnioskodawca w spornych okresach jeździł samochodami marki S., V. i K.. Innych prac wówczas nie wykonywał. Powyżej wymienione okresy zatrudnienia ubezpieczonego podlegały zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, gdyż odpowiadają rodzajowo pracom określonym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym w wykazie A Dziale VIII pod poz. 2 ujęto prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Tym samym wszystkie uwzględnione okresy zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego na dzień 1 stycznia 1999r. dają ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd miał przy tym na uwadze, że okresy wykonywania pracy po dniu 31.12.1998r. nie są brane pod uwagę przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 w/w ustawy, ponieważ staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999r.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zatem uznać, że A. R. w momencie złożenia wniosku o emeryturę spełniał wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do tego świadczenia określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.